

Cirkulær Omstilling
J.nr. 2024 - 99143
Ref. jawjo & jlthr
Den 05 maj 2025

Afklaring af kommunernes opkrævning af kost- eller markedspris for indsamling af batterier under batteriforordningen

Problemstilling

Miljøstyrelsen (MST) er blevet spurgt af Kommunernes Landsforening (KL) om hjælp til at afklare om kommunerne skal opkræve kostpris eller markedspris for deres indsamling i forbindelse med, at batteriforordningen finder anvendelse. Under batteriforordningen skal producenter via producentansvarsorganisationer (benævnes også "kollektivordninger") etablere et indsamlingsnetværk for bærebare batterier og batterier til lette køretøjer (LMT-batterier). De kollektive ordninger kan benytte sig af kommunernes ruteindsamling via et aftaleforhold. Det er i regi af dette aftaleforhold, at KL har rettet henvendelse til MST.

I nærværende notat redegør MST for vurderingen af, at kommunerne skal opkræve markedspris for indsamlingen af batterier via deres husstandsne henteordninger.

Baggrund

Kommunerne forestår i dag indsamling af batterier via de husstandsne henteordninger, hvor kommunerne også afhenter øvrigt affald som er omfattet af henteordning.

Batteriforordningen indfører en liberalisering af batteriindsamlingen, hvor producenterne selv får ansvar for indsamling af batterier. Efter de nye regler kan producenterne vælge at fastholde den nuværende organisering, og etablere indsamlingen i samarbejde med kommunerne. Som alternativ hertil kan producenterne vælge at samarbejde med en række andre aktører, eksempelvis distributører eller autoophuggere.

Liberaliseringen betyder derfor, at kommunernes indsamling på sin vis indgår på et indsamlingsmarked, hvor der er konkurrence om at løse opgaven. Dette giver anledning til spørgsmålet om, hvordan kommunerne skal prissætte de ydelser, som de måtte udbyde på dette marked.

Det følger af affaldsrammedirektivets artikel 8a og Kommissionens fortolkning¹, at producenter skal dække de faktiske og nødvendige omkostninger til indsamling af affald under producentansvar, i dette tilfælde batterier. Der kan imidlertid ikke antages, at bestemmelsen giver nogen vejledning om, hvordan kommuner skal beregne deres priser. Derimod kan det antages at netop en omkostning, der er fastsat i overensstemmelse med reglerne om kommunal prisberegning, må anses som nødvendig.

¹ [Study to Support Preparation of the Commissions' s Guidance for Extended Producer Responsibility Schemes](#)

Kommuner kan lovligt udbyde ydelser på et privat, konkurrenceudsat marked, når de har lovhjemmel hertil. Lovhjemlen foreligger i batteriforordningen. Det følger imidlertid af kommunalfuldmagten, at ydelser skal udbydes på dette marked til markedspris.

Batterier udgør en meget lille del af kommunernes indsamling. Omkostningen til netop indsamlingen af batterier kan være vanskelig at opgøre, fordi rutekørsel mm. også finansieres via producentansvar for emballage og kommunernes affaldsgebyr. Hvis kommunens prissætning reelt kan påvirke konkurrencen, kan kommunernes indsamling have en konkurrenceforvridende virkning. Det vil antagelig typisk kunne ske ved, at omkostninger, som rettelig burde henføres til indsamling af batterier, i stedet henføres til anden affaldsindsamling, såkaldt krydssubsidiering.

Konkurrenceloven § 11 a er et supplement til blandt andet kommunalfuldmagtens regler om konkurrenceforvridning i forbindelse med offentlig erhvervsvirksomhed. Bestemmelsens stk. 1 og 2 har følgende ordlyd:

Stk. 1. Konkurrence- og Forbrugerstyrelsen kan udstede påbud om, at støtte, der er ydet ved hjælp af offentlige midler til fordel for bestemte former for erhvervsvirksomhed, skal bringes til ophør eller skal tilbagebetales.

Stk. 2. Påbud efter stk. 1 kan udstedes, når støtten

- 1) direkte eller indirekte har til formål eller til følge at forvride konkurrencen og
- 2) ikke er lovlig i henhold til offentlig regulering.

Konkurrence- og Forbrugerstyrelsen kan vurdere sager vedrørende konkurrencelovens § 11 a, også på anmodning af en kommune selv.²

Løsning

Det er Miljøstyrelsens umiddelbare vurdering, at allerede kommunalfuldmagten og bestemmelsen i konkurrencelovens § 11 a medfører, at kommuner er forpligtet til at beregne en markedspris, når de entrerer med producenter om indsamling. Miljøstyrelsen bemærker, at KL kan forelægge spørgsmålet for Konkurrence- og Forbrugerstyrelsen.

² [Indskærpelse vedrørende kommunes mulige konkurrenceforvridende støtte til virksomhed](#) – kommunal henvendelse.